

4. ábra. A Városliget a Páva-szigettel. Rohbach 19. századi ecsetrajza

mint mezővédő erdősávok és öntöző- és belvízelvezető csatornák partjait kísérő fasorok. A pesti Városliget helyén egykoron az Ökördűlőnek nevezett legelő fásításánál is alkalmaztak nyárfákat. A 18.

században telepítették a Városerdőt, amelyből azután közparkot alakítottak ki. *Schams Ferenc* írja le a Városliget kialakulását. „Városligetnek, vagy Új Népkertnek neveznek a város birtokában

levő 308 ha sík földet. ... A Király utca végén kezdődik. A Terézváros szélső háza- it elhagyva nyomban belépünk a nagy lombos nyárfasorba, amelyet mindkét oldalán megnyírt vadgesztenyefák szegélyeznek.” A parkban az egykori mocsaras területen létesített tó közepén lévő szigetet Páva-szigetnek nevezték el. A korabeli ábrázolásokon jól láthatók a vízparti topolyák és más nyárfajok (4. ábra.)

A nyárfasorok sorsa nem volt mindig viszontagság nélküli. A debreceni egyetemi negyedbe vezető jegenyesorról azt tartják, hogy őrtálló huszárok vigyázták a fiatal fák növekedését, miután az első eltelepített csemetéket mind kitérték és elhordták. A fasort újratelepítették és a fácskák mellé Simonyi óbester egyenként őrséget állítottatott. Napjainkban is sok a vandál pusztítás, vagy a tűzifa-szerzés céljából való fakivágás az utak mentén is. Fontos volna a kiöregedett, illetve az illegálisan kivágott fák pótlása, különösen matuzsálemi kort megélt sorfák és történelmi emlékhelyeinket díszítő példányok esetében.

Akadémiai díj

A Magyar Tudományos Akadémia elnöksége a NYME rektorát, Prof. Dr. Faragó Sándor intézetigazgató egyetemi tanárt, a mezőgazdasági tudomány kandidátusát, Prof. Dr. Koloszar József tanészékvezető egyetemi tanárt, a mezőgazdasági tudomány kandidátusát és Prof. Dr. Mészáros Károly intézetigazgató egyetemi tanárt, az Erdőmérnöki Kar dékánját, a mezőgazdasági tudomány kandidátusát a természetközeli erdő és vadgazdálkodás területén kifejtett kiemelkedő tudományos eredményeikért megosztott akadémiai díjban részesítette.

2004. április 27-én Vizi E. Szilveszter, a Magyar Tudományos Akadémia elnöke Prof. Dr. Faragó Sándor intézetigazgató egyetemi tanár, a NYME rektora, a mezőgazdasági tudomány kandidátusa, Prof. Dr. Winkler András intézetigazgató egyetemi tanár a NYME rektorhelyettese, a mezőgazdasági tudomány doktora, Prof. Dr. Neményi Miklós intézetigazgató egyetemi tanár, a NYME MÉK dékánhelyettese és Prof. Dr. Winkler Gábor intézetigazgató egyetemi tanár, a műszaki tudomány kandidátusa részére közgyűlési képviselő megbízó levelet adott át. Az Agrártudományok Osztálya Erdészeti Bizottságához tartozó

nem akadémikus köztestületi tagok három évre választották közgyűlési képviselőjükké Prof. Dr. Faragó Sándort és Prof. Dr. Winkler Andrást, s az Agrárműszaki, Mezőgazdasági Biometriai-Biomatematikai és Mezőgazdasági Biotechnológiai Bizottságához tartozó nem akadémikus köztestületi tagok pedig három évre választották közgyűlési képviselőjükké, Prof. Dr. Neményi Miklóst.

A Műszaki Tudományok Osztálya Építészettörténeti és Műemléki, Építészettudományi, Településtudományi Bizottságához tartozó nem akadémikus köztestületi tagok ugyancsak három évre választották közgyűlési képviselőjükké Prof. Dr. Winkler Gábort.

A megválasztottak az MTA közgyűlésének tagjaként segítik a következő három évben a közgyűlés munkáját.

A MTA közgyűlésnek május 3-i döntése nyomán az akadémikusok testülete negyven új taggal bővült. Az új levelező tagok közé választotta az Agrártudományok Osztálya Erdészeti Bizottsága Prof. Dr. Mátyás Csaba egyetemi tanárt, a mezőgazdaság tudomány doktorát, a NYME Környezettudományi Intézetének vezetőjét.

A kitüntetetteknek gratulálunk!

34 éves, erdő- és vadgazdálkodási technikus, több mint 10 éves szakmai gyakorlattal munkát keres. Minden megoldás érdekel. Tel.: 06 20 9937-908

Ember és fa

Mennek az úton. Szinte egymásba nőve. Őlében a műanyag cserép és benne ül puhán rezgő zöld lombja rejtekében a fa. A tápanyagtartály sárgás levéből hosszú, lassú kertyokat iszik és mesterségesen dús koronája ontja az oxigént. Főlaernyő borul az arca és a növény fölé. Egy kilégzés, egy belégzés. Beszippantja a kifújt levegőt és oxigént lehel az ember szomjas torkába.

Csak mennek. Az utcán a többi ember, ölükből cserép s benne fák bólogatnak. Egymásból élnek; belégzés, kilégzés.

Egész erdő imbolyog a savas esőktől feketére mart falak között, a széthullott, mérgezett légkör neon-színű ködfelhőiben.

Mennek egyre összenőve, csak a növényt nézik, egymást észre sem veszik.

Már csak puha, illatos, párásan rezgő, fényes zöld leveleket csókolunk, csókolunk ez tán.

Sárvári János